

Svejts — til at leve af deres borgerlige Erhverv, medens de for Honnørstillingen som Officer kun oppebære et Vederlag, som holder dem skadesløse for det Tids-spilde, som forvoldes ved, at de undertiden indkaldes i nogen Tid for at ud-danne Rekrutterne.

Skulde man ikke komme til en saa-dan eller lignende Ordning, maa man finde en Maade, hvorpaa man kan give Løjtnanterne mere at bestille, og en Forøgelse af Arbejdet vilde være en naturlig For-løber for en Lønforhøjelse.

Det foreliggende Forslag kan ikke be- tegnes som en Lønningsreform; thi det angaar kun nogle enkelte, vilkaarligt valgte Personer. Det forhøjer f. Eks. Lønnen for de unge Løjtnanter, der ikke trænge saa meget som andre, der intet faa. For- slaget forærer de unge Løjtnanter — der have Fritid nok, som de kunne anvende til at tjene noget — nogle Hundrede Kroner om Aaret. En saadan Gave kan kun begrun- des i en egentlig Nødstilstand; men hvis man vil paastaa, at det er tvingende nød- vendigt øjeblikkelig at forhøje Løjtnanter- nes Lønning til fra 14—2100 Kr. om Aa- ret, faar dette meget vidtrækkende Konse- kvenser; thi da maa andre unge Mænd i Tyverne og Trediverne, som tjene Staten i lignende Stillinger, have mindst lige saa høj Løn. Det faa de langt fra alle nu, og dog er der ingen andre Statsfunktionærer, der have saa megen Fritid som Løjtnan- terne.

I store Etater, f. Eks. Postetaten, er Lønnen lavere, men Arbejdet er meget større. Det vil blive en stor Udgift for Staten, hvis Postfunktionærernes Lønning- er skulle bringes paa Højde med, hvad her er foreslaaet til Løjtnanterne.

Centraladministrationens Embedsmænd, Assistenterne i Ministeriet, have i en Alder af 30—40 Aar en Løn af fra 700 Kr. til 1,700 Kr., medens Premierløjtnanterne i en yngre Alder skulle have fra 1,400 Kr. til 2,100 Kr., idet den af Flertallet foreslaaede Nedsættelse kun angaar Premier- løjtnanter i Hæren, der endnu ikke engang ere fyldte 25 Aar. Officerernes Uddannelse

har Staten bekostet, medens Centraladmini- strationens Embedsmænd selv have maattet afholde Udgifterne ved deres meget dyre Uddannelse. Premierløjtnanten har Pen- sionsret, et meget betydeligt Gode, som en Assistent i Ministeriet ikke nyder. Naar det nu er aldeles paatrængende nødvendigt øjeblikkelig at forhøje Løjtnantslønningerne, hvorledes kan man saa forhale en Lønforhøjelse for Centraladministrationens Embedsmænd, der ere *meget ugunstigere* stillede?

Noget lignende gør sig gældende mange andre Steder. Her er kun peget paa en Del af de Følger, det foreliggende For- slags Gennemførelse vil drage efter sig.

Af de foranstaaende Grunde er Mindretallet imod Forslaget — undtagen paa det Punkt, der omhandler Lønningsforhøj- elsen til de menige Soldater.

Under nærværende Lovforslags første Behandling udtalte Flertallets Ordfører (A. Nielsen) herom: „Vi maa sikkert kunne mødes i den Betragtning, at det er en til- strækkelig Byrde at lægge paa den unge værnepligtige at sige til ham: Gaa ud af din borgerlige Stilling, afbryd dit borger- lige Livserhverv, gaa ind og aftjen din Værnepligt, som Loven byder; offer din Tid og Person, men du skal ikke tillige have pekuniært Tab, direkte Udgift deraf.“

Dette kan Mindretallet fuldt ud til- træde, og det stiller derfor Forslag, som tilsigter at holde den værnepligtige Soldat fri for pekuniært Tab. Dette vil han ikke blive efter Regeringens Forslag. Som Pri- sen paa Livsfornødenhederne nu er i By- erne, vil Lønnen ikke kunne sættes lavere end 1 Kr. daglig, hvis Soldaten skal være skadesløs.

Den menige Soldat har nu i Løn
 daglig 55 Øre
 Brødets Værdi er daglig 10 —
 Undermunderingsgodtgørelse daglig 7 —
 Mindretallet foreslaar en Lønfor-
 højelse paa daglig 28 —

Samlet Løn... 100 Øre

Korporalernes Lønning bør efter Min- dretallets Mening forhøjes efter samme Maalestok.